

366.

Vládní nařízení

ze dne 21. prosince 1938

o úpravě státního příplatku k podpoře
nezaměstnaných.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

V čl. I zákona ze dne 21. prosince 1937, č. 268 Sb. z. a n., o úpravě státního příplatku k podpoře nezaměstnaných, nahrazují se slova „do 31. prosince 1938“ slovy „do 28. února 1939“.

Čl. II.

O státním příplatku k podpoře nezaměstnaných podle zákonů ze dne 19. července 1921, č. 267 Sb. z. a n., a ze dne 5. června 1930, č. 74 Sb. z. a n., platí ustanovení řečených zákonů, a to v době od 1. března 1939 do nové úpravy, nejpozději do 31. března 1940, ve znění vládních nařízení ze dne 29. července 1933, č. 161 Sb. z. a n., a ze dne 31. března 1936, č. 78 Sb. z. a n., s těmito změnami:

1. V § 4, odst. 1, č. 4 ustanovení za slovy „o podporu v nezaměstnanosti;“ bude zníti: „další vyplácení státního příplatku je vázáno na průkaz, že se nezaměstnaný hlásil alespoň třikrát v týdnu u veřejné zprostředkovatelné práce. Dvě z těchto hlášení mohou být nahrazena hlášením u obce pobytu, jestliže tato obec jest vzdálena více než tři kilometry od veřejné zprostředkovatelné práce. Činí-li tato vzdálenost více než šest kilometrů, mohou všechna hlášení být nahrazena hlášením u obce pobytu s výjimkou jednoho hlášení v každém kalendářním měsíci, jež nutno vykonati u veřejné zprostředkovatelné práce“.

2. K § 5 se připojují tato další ustanovení:

„9. kdo je starší šedesátipěti let,

10. kdo není v důsledku své nezaměstnanosti ohrožen na výživě své a své rodiny,

11. kdo pobírá odpočivné (zaopatřovací) platy nebo obdobné platy z peněz veřejných nebo z jiných prostředků nebo obdobné platy z milosti, pokud tyto platy přesahují svou výši státní příplatek k podpoře nezaměstnaných podle tohoto zákona. Pokud by tyto platy byly nižší než státní příplatek k podpoře nezaměstnaných podle tohoto zákona, snižuje se státní příplatek o částku rovnající se tomuto platu“.

3. § 7 bude zníti:

„(1) Státní příplatek se rovná co do výše

podpoře, kterou podporovanému vyplácí odborová organizace ze svých peněz.

(2) U ženatého člena nebo provdané členky, avšak bezdětných, dále u svobodného člena nebo členky, kteří pečují o jednu osobu (dítě nebo rodiče), činí státní příplatek jeden a půlnásobek organizační podpory. U ženatého člena nebo provdané členky, kteří pečují mimo manželku (manžela) alespoň o jednu osobu (dítě nebo rodiče), a u svobodného člena nebo členky, kteří pečují alespoň o dvě osoby (dítě nebo rodiče), činí státní příplatek dvojnásobek organizační podpory. U ženatého člena nebo provdané členky, kteří pečují mimo manželku (manžela) alespoň o dvě osoby (dítě nebo rodiče), a u svobodného člena nebo členky, kteří pečují alespoň o tři osoby (dítě nebo rodiče), činí státní příplatek dva a půlnásobek organizační podpory.

(3) Ženatí členové nebo provdané členky odborových organizací mají z důvodu manželství nárok na vyšší výměru státního příplatku podle předcházejících ustanovení jen v tom případě, žijí-li s druhým manželem ve společné domácnosti anebo přispívají-li skutečně ze svých příjmů převážnou měrou na výživu druhého manžela. Jsou-li podporováni v jedné a téže rodině dva nebo více členů, žijících ve společné domácnosti, může nárok na vyšší výměru státního příplatku uplatňovati pouze jeden z nich, a to ten, u něhož státní příplatek by byl vyšší.

(4) Osoby ovdovělé, rozloučené nebo rozvedené, pokud se nemusejí starati o děti z předchozího manželství nebo o dřívější manželku (dřívějšího manžela), posuzují se jako osoby svobodné.

(5) Státní příplatek k organizační podpoře, která nesmí být nižší než 0,75 Kč denně, nesmí převyšovati částku 10— Kč denně. Součet podpory a státního příplatku nesmí převyšovati $\frac{2}{3}$ mzdy (platu), která při plném zaměstnání v jejich pravidelném povolání odpovídá za výplatní období platnému mzdovému tarifu anebo mzdě v místě zaměstnání obvyklé; oč tento součet převyšuje $\frac{2}{3}$ této mzdy, o to se sníží státní příplatek.

(6) Zaměstnavatel jest povinen na žádost nezaměstnaného nebo orgánů zúčastněných při provádění zákona udati výši poslední mzdy (platu) nezaměstnaného a uvést, z jakého důvodu byl nezaměstnaný z práce propuštěn. Když z jakéhokoliv důvodu (úmrtí, zánik podniku a pod.) nelze obdržeti potvrzení zaměstnavatele, stvrzuje výši poslední mzdy (platu) příslušný nositel nemocenského pojištění“.

4. § 13 se doplňuje odstavcem 6 tohoto znění:

„(6) Promlčecí lhůta správních přestupků podle odstavců 1, 2 a 5 činí šest měsíců“.

5. čl. III zák. č. 74/1930 Sb. z. a n. ve znění právních předpisů jej doplňujících nebo pozměňujících se ruší.

Čl. III.

Toto nařízení neplatí pro zemi Slovenskou a nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1939; provede je ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry, na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

Révay v. r.

367.

Vládní nařízení

ze dne 22. prosince 1938

o osvobození osob, opustivších bydliště v území obsazeném cizí mocí, od kolků, poplatků a dávek za úřední úkony ve věcech správních.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Od kolků, poplatků a dávek za úřední úkony ve věcech správních jsou — mimo soudní řízení — osvobozena podání osob uvedených v odstavci druhém, činěná v zájmu nezbytného urovnání jejich nynějších poměrů, způsobených obsazením části státního území cizí mocí, jakož i přílohy těchto podání, úřední vyhotovení na ně vydávaná a vysvědčení.

(2) Ustanovení předcházejícího odstavce se vztahuje jen na osoby, které jsou v evidenci uprchlíků, vedené okresními úřady, po př. ústavem pro péči o uprchlíky při ministerstvu sociální a zdravotní správy v Praze, a jsou zapsány v podpůrném listu pro nemajetné uprchlíky a jejich rodinné příslušníky, vystaveném příslušným okresním úřadem.

§ 2.

Na všech podáních, úředních vyhotoveních a vysvědčeníh budiž vyznačeno, že jsou podle

tohoto nařízení osvobozena od kolků, poplatků a dávek za úřední úkony ve věcech správních.

§ 3.

Toto nařízení platí na území celého státu; nabývá účinnosti dnem vyhlášení a pozbývá jí dnem 31. prosince 1939. Provedou je všichni členové vlády.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Sidor v. r., též za všechkých členov Slov. vlády.	Dr. Kapras v. r.
Révay v. r., též za předsedu vlády Pod- karp. Rusi Dr. Vološina.	Syrový v. r.
Dr. Chvalkovský v. r.	Dr. Krejčí v. r.
Dr. Fischer v. r.	Dr. Šádek v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Eliáš v. r.
	Čipera v. r.
	Dr. Feierabend v. r.
	Dr. Klumpar v. r.
	Dr. Havelka v. r.

368.

Vyhláška ministra financí

ze dne 23. prosince 1938,

kterou se pozměňuje vyhláška ministra financí ze dne 23. prosince 1931, č. 223 Sb. z. a n., o paušalování daně z obratu u časopisů vydávaných v tuzemsku.

Podle § 19, odst. 8 zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obratu a dani přepychové, ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n., ze dne 21. prosince 1935, č. 265 Sb. z. a n., a ze dne 16. prosince 1938, č. 356 Sb. z. a n., ustanovují v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností:

Čl. I.

Odstavec 2 vyhlášky č. 223/1931 Sb. z. a n. se mění a bude zníti takto:

„(2) Paušál činí 2 1/2% z úplaty nebo, kde není úplaty, z obecné ceny časopisu; na tuto sazbu se nevztahuje ustanovení § 1, odst. 1 zákona ze dne 21. prosince 1935, č. 267 Sb. z. a n., o přírážkách k dani z obratu a dani přepychové, ve znění zákona ze dne 21. prosince 1937, č. 281 Sb. z. a n., a ze dne 16. prosince 1938, č. 358 Sb. z. a n.“

Čl. II.

Tato vyhláška platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1939.

Dr. Kalfus v. r.